

Za těch bouřlivých třicet let se taky velmi přiostril spor pirátů u stěžně. Vrčeli na sebe jako mořští psi. Pochopil jsem, že se hádají o mě a o Žvandru. Žvandra totiž znal zvláštní prostředek proti bouři. Ale báli se ho zavolat, aby mi snad mezi řečí neprozradil tajemství ztroskotané knížky.

Proti pirátům je každá lest spravedlivá. Pustil jsem se sudu s dělovými koulemi. A když mě vlna spláchla k pirátům, řekl jsem: „Zalíbilo se mi mezi vámi. Už pětadvacet let čekám, až se přestanete hádat a vezmete mě mezi sebe.“ Ten s černou páskou přes oko spráskl ruce: „Člověče, a to jsi nemohl říct dřív?“

